

Оно што се 1995. догађало у Сребреници над босанским муслиманима, сада се понавља у Сирији, у Источној Гути, пише “Гардијан”.

“Свако ново дете које умре, сваки злочин који прође некажњено, Источна Гута све више подсећа на оно што је Кофи Анан једном назвао најгорим злочином почињеним на европском тлу од 1945. Источна Гута се претвара у сиријску Сребреницу“, пише Сајмон Тисдал у тексту за “Гардијан”.

Како се наводи, као што је био случај у Сребреници, прекинут је доток хране и било какве помоћи. УН су, како се додаје, 1993. под Сребреницом подразумевале “сигурно место“, а прошле године на мировним преговорима у Астани, Русија је декларисала Источну Гуту као зону “деескалације“.

“Као и у Босни, нико се није потрудио да заштити цивиле након што су у децембру кренули напади режима после пропасти преговора. Ваздушне удари, са ужасним исходом, изводе сиријске снаге и њихове руске присталице. Пажња великих сила, САД и Русије, и регионалних актера као што је Турска, фокусирана је на велику игру стратегије над лешевима пола милиона Сиријаца“, наводи се даље.

Како додаје, за Трампову администрацију све се своди на Иран, за Турке је то ствар “разбијања Курда“, а за Владимира Путина је “ствар моћи“.

“Међутим, за становнике Гуте, све је ствар преживљавања. Рекордан број мртвих од 2011, када је рат почео. Излаза нема. У Сребреници, око 8.000 мушкараца и дечака муслимана убијени су за неколико дана. Између 25.000 и 30.000 жена, деце и старих били су жртве насиља и присилног премештања. Међународни кривични суд за бившу Југославију је касније те злочине прогласио геноцидом“, додаје се у тексту.

Како пише, у то време, свет је стајао и гледао, а међународна заједница је “добро знала шта би генерал Ратко Младић могао да уради, да је масакр био изванредан“.

“Агонија у Источној Гути, већ познате по сценама из 2013. и употребе сарина у нападима, се такође полако, али на сличан начин игнорише. Поново цивили, укључујући велики број деце, гине. Још једном западне силе одбијају да интервенишу. Поново су УН беспомоћне“, пише Тисадал.

Како тврди, сиријски председник Башар ал Асад, баш као и Младић 1995, отпоран је на спољашњи притисак. Докази који показују да је Асад умешан у ратне злочине не мањају, али до сада никаквих оптужби није било.

“Младић је осуђен у Хагу. За то су биле потребне 22 године. Колико ће још деце умрети пре него што правда стигне у Сирију“, наводи се у тексту.

(Б92)